

Chemate să Mărturisească

Text biblic: Ioan 4:25-42

Versetul de aur

Mulți samariteni din cetatea aceea au crezut în Isus din pricina mărturiei femeii, care zicea: "Mi-a spus tot ce am făcut." Ioan 4:39

Introducere

Pentru a înțelege cât mai bine adevărurile Bibliei, trebuie să mergem în lume. De ce a refuzat Isus o invitație la masă, vorbind despre semănat, cules și recoltă? Ce legătură a văzut între fructe și viața eternă? Și ce legătură au avut toate acestea cu o femeie străină fără nume cu care tocmai vorbise? Lecția de astăzi răspunde la aceste întrebări. Înțelegerea completă a textului de astăzi necesită o privire asupra relației dintre Evrei și Samariteni în zilele lui Isus. Când regele Solomon a murit în jurul anului 930 BC., națiunea Israel s-a împărțit în două părți: cele 10 triburi din Nord au fost adesea denumite colectiv ca Israel, în timp ce celelalte triburi de la Sud au fost numite Iuda (ex: Ieremia 50: 4). Cu aproximativ un secol înainte de Hristos, un conducător al Iudeii (Hyrcanus) a distrus templul rival al Samaritenilor de pe Muntele Garizim. Acest lucru și alte lucruri au provocat o dușmănie profundă între Samariteni și Evrei. Pentru Evreii din vremea lui Isus, Samaritenii nu erau pe deplin dintre neamuri, dar cu siguranță nu erau nici total Evrei (Matei 10: 5; "Să nu mergeți pe calea păgânilor și să nu intrați în vreo cetate a Samaritenilor". Lecția noastră începe după ce Isus și o femeie Samariteană au discutat despre viața ei (Ioan 4:16-18). Cunoștința lui Isus despre viața ei personală a uimit-o. Din acest motiv, ea i s-a adresat ca profet (4:19). Ea a schimbat subiectul la ceva mai puțin personal, dar destul de discutabil al locației adecvate pentru închinare (Garizim sau Ierusalim). Isus a trecut prin această controversă a locației templului pentru a ajunge la inima problemei: predarea cu adevărat lui Dumnezeu (4:23-24). Acest adevăr a făcut-o pe femeie să discute problemele inimii ei pe care le vom vedea în textul de astăzi.

Contextul lecției

I. Istorisirea unei Femei. (Ioan 4:25-30)

A. Eu sunt Mesia (v 25-26)

Isus nu a încercat să o convingă pe femeie care dintre cele două grupări, Samaritenii sau Evreii înțeleg cu adevărat cine este Hristos. În loc să citeze Scriptura cu privire la El (ceva ce va face după înviere; Luca 24: 25-27), Isus a afirmat pur și simplu că El este cel pe care-L așteaptă. Femeia care deja L-a numit Profet, dar reacția ei la știrea că Isus este Mesia, cel așteptat este întărită până la Ioan 4:28-29, în ceea ce urmează.

B. Uimirea Ucenicilor (v 27)

Ucenicii tocmai se întorceau din sat cu mâncara (Ioan 4: 8). Ei au fost surprinși, dar nu au fost suficient de îndrăzneți să-l întrebe ce vrea sau de ce vorbește cu această femeie. Timiditatea lor contrastează cu insistența femeii de a pune întrebări lui Isus (4:9,11-12).

C. Femeia duce știrea în oraș (v 28-30)

Abandonarea găleții de apă - care a fost subiectul conversației ei cu Isus- sugerează o plecare grăbită și emoționantă. În inițierea conversației cu oamenii de acolo, ea a lăsat la o parte orice restricție culturală pentru a le spune pe cine a găsit la fântână. Ea a trebuit să răspândească știrea. În al doilea rând, ea a sugerat, sub forma unei întrebări, o concluzie personală despre Isus. Întrebându-se dacă Isus ar putea fi Mesia, femeia a chemat pe alții să vină și să cerceteze singuri. Ea avea o reputație proastă în această comunitate, dar nu puteau ignora mărturia ei serioasă și fascinantă. Dacă bărbatul des-

pre care a vorbit, ar fi cu adevărat Mesia, ei nu ar dori să rateze nicio ocazie să-l întâlnească și să-i audă învățătura.

II. O Recoltă Pregătită (v 31-38)

A. O hrană Spirituală (v 31-33)

Ucenicii fie au respins-o pe femeie ca fiind neimportantă sau pur și simplu au trecut la ceea ce credeau că este o sarcină mai presantă: prânzul. Poate că ucenicilor le era foame și voiau ca Isus să înceapă masa. Afirmția criptică a lui Isus, este paralelă cu „apa vie” pe care a oferit-o femeii mai devreme (Ioan 4:10). De asemenea, descrie venirea lui Isus ca „pâinea vieții” și „pâinea vie”(6:48-51). Ucenicii confuzi nu au înțeles referința Lui la hrana Spirituală în loc de hrana fizică.

B. Recolta Spirituală (v 36-38)

Miezul acestei lucrări este de a aduce oamenii la credință în Isus (6:29). Cunoscând confuzia ucenicilor, Isus a început să explice: mâncarea lui era de natură spirituală. Isus a aplicat o descriere metaforică despre seceriș. Ucenicii săi sunt conștienți de faptul că recoltetele sunt gata de recoltă în urma semănatului cu patru luni mai devreme. Acest verset este unul dintre marile mandate misionare din toată Scriptura. Timpul recoltării nu este în viitor! Timpul evanghelizării, recolta sufletelor este acum! Câmpiile pe care Isus le-a dorit să le vadă discipolii nu erau lanuri de grâu sau orz, ci de oameni.

C. Răsplata spirituală (v26-38)

În timpul lui Isus și mai înainte, în Palestina agricultura a implicat o muncă intensă. În evanghelizare ca și în agricultură, există semănat și secerat (Matei 13:1-9,18-30). Evanghelia trebuie împărtășită (semănată) pentru ca credința să poarte avea recoltă (să fie gata de secerat). Rezultatul este o recoltă de oameni credincioși (vezi 1 Corinteni 3: 6). Scopul nu este un grânar plin, ci un Cer plin - plin de suflete mântuite, cele care au viață veșnică. Muncitorii sunt răsplătiți cu satisfacție pentru munca productivă. Ei se vor bucura împreună, atât acum, cât și în viitor (Luca 15:3-32).

III. O Comunitate Transformată (v 39-42)

A. Mărturisirea Femeii (v 39)

Acceptarea femeii Samaritence că Isus avea cunoștințe deosebite despre detaliile vieții ei a determinat-o să aibă încredere în El și să împărtășească mărturia ei cu ceilalți. Rezultatul a fost că mulți au crezut în El, acceptând că este Mesia cel promis de Dumnezeu.

B. Cerința Samaritenilor (v 40)

Având în vedere contextul cultural, este surprinzător faptul că samaritenii i-ar cere unui evreu să rămână cu ei. Aceasta indică impactul puternic pe care Isus l-a avut deja în această scurtă întâlnire.

C. Credința multora dintre samariteni (v 41-42)

Mulți dintre Samatiteni au crezut în Isus, și acum nu mai credeau doar pentru că au auzit de la această femeie de la Fântână, ci pentru că au auzit cu urechile lor în cele două zile cât a stat Isus la ei.

Concluzii.

Povestea întâlnirii lui Isus cu femeia de la fântână are mai multe scopuri în Cartea lui Ioan. Învăță natura spirituală a închinării adevărate (Ioan 4: 23-24). El clarifică identitatea lui Isus ca Mesia ales sau Hristosul lui Dumnezeu (4: 25-26). Îl înfățișează pe Isus ca trecând fără teamă dincolo de granițele iudaismului ortodox la o întâlnire stângace cu un samaritean (4:9). Și demonstrează influența pe care o poate avea o persoană în convingerea și de urgență pe care o aveam când vorbim cu alții despre Isus (4:28-30, 39). Ea a fost atât o parte din recoltă, cât și un fermier-semănător. Munca ei a contribuit la o recoltă roditoare, într-adevăr!

Ce trebuie să memorăm: Ajutați să culegeți câmpurile care sunt gata pentru recoltă.